

W Dziale Historii Miasta bolesławieckiego muzeum otwarto wystawę archeologiczną prezentującą jedną z najważniejszych faktorii wikingów basenu Morza Bałtyckiego – Truso. Przez 400 lat poszukiwań Truso stało się legendą Bałtyku – tajemniczym zatopionym miastem porównywanym z Atlantydą, czy antyczną Troją. Wystawie towarzyszą bezpłatne warsztaty, które odbędą się w dniach 4, 7 i 8 grudnia 2017 r. w godzinach 9.00-14.00. Po zwiedzeniu wystawy dzieci będą wykonywały tarcze wikingowskie według historycznych wzorów, biżuterię inspirowaną odkrytymi na terenie Truso paciorkami lub sklejać modele słynnych wikingowskich statków drakkarów. Chętne grupy prosimy o zgłaszanie się pod numerem telefonu: 75 644-22-00 lub mailowo: poczta@muzeum.boleslawiec.net.

2017/11/viking.mp3

3a2XM-CJ0mc

Na ekspozycji można zapoznać się z mitologią nordycką, a dzięki modelowi świętego drzewa – Yggdrasila odkryć źródło wierzeń i tajemnice Rangarök, Asgardu i Thora. Dla najmłodszych przygotowano specjalną ścieżkę edukacyjną, w ramach której chętni mogą odnaleźć klucz do rozszyfrowania napisów runicznych oraz spróbować swoich sił rozgrywając partię hnefatafla – najpopularniejszej skandynawskiej gry planszowej albo zapoznać się ze średniowiecznym systemem miar i wag stosowanych w handlu. Ekspozycji towarzyszy cyfrowa wizualizacja Truso oparta na wynikach interdyscyplinarnych badań przeprowadzonych na jednym z najciekawszych stanowisk archeologicznych Europy. W gablotach zaprezentowano ponad 160 eksponatów pochodzących z badań: srebrną, szklaną i bursztynową biżuterię, kościane grzebienie i łyżwy, metalowe elementy uzbrojenia oraz wagi szalkowe, odważniki, monety srebrne i siekańce – świadczące dobitnie o ważnej roli handlowej Truso.

Do niedawna osada Truso znana była tylko z nazwy zapisanej przez anglosaskiego podróżnika Wulfstana, który ok. 890 r. wyruszył w rejs – z duńskiego portu Hedeby do Truso, położonego w rejonie ujścia Wisły. Relację z podróży król angielski Alfred Wielki zamieścił w swoim przekładzie Chorografii Paulusa Orosjusza.

Próby określenia lokalizacji Truso, położonego w rejonie ujścia Wisły, trwały bez mała 400 lat, licząc od momentu odkrycia relacji Wulfstana i jej publikacji (w 1598 r.) w dziele oksfordzkiego geografii Richarda Hakluyta „The Principal Navigations, Voyages, Traffiques and Discoveries of the English Nation”. Osadę odkryto dopiero w 1981 r. na wschodnim brzegu jeziora Drużno, na wysokości wsi Janów, kilka kilometrów na południe od Elbląga dr Marek Jagodziński.

Badania archeologiczne, położonego na pograniczu słowiańsko-bałtyjskim portu i osady handlowo-rzemieślniczej pozwoliły na zweryfikowanie hipotez i spekulacji, jakie narosły wokół Truso. W ciągu ponad 35 lat badań z terenu emporium, które w szczytowym okresie rozwoju (poł. IX w. – schyłek X w.) zajmowało obszar ok. 20 ha, pozyskano kilkadziesiąt tysięcy zabytków, wykonanych z: bursztynu, rogu, kości, metali, szkła, ceramiki oraz kamienia. Niestety, nie zachowały się przedmioty z materiałów organicznych, takich jak drewno, skóra czy tkaniny.

Wystawa „Wikingowie. Truso – legenda Bałtyku” została przygotowana we współpracy z Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Elblągu, Muzeum Łużyckim w Zgorzelcu oraz Drużyną Wojów Serbo-Łużyckich – Biełoboh i będzie prezentowana do końca stycznia 2018 r. (info MC)

info/2017/11/viking